

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Perjantai 7.7.2017
Aattoseurat klo 18.00
Sinikka Kervinen

”Olisinpa minä saanut tuntea Paavon”, totesi 5-vuotias Kaapo-poikani viime talvena hampurilaista nakertaessaan Tahkolla pikaruokaravintolassa. Paavo Ruotsalainen on ollut vaikuttava henkilö tälle pienelle miehelle jo useamman vuoden ajan. Hän on ollut vaikuttunut Aholansaassa erityisesti Paavon huoneesta, vanhoista esineistä, ja siitä, että Paavo on ihan oikeasti siellä olevassa pirtissä asunut. Näiden herättäjäjuhlien hyväksi myyty Paavon palli oli luonnollisesti pienen Kaapon syntymäpäivälahjatoive. Tuolin hän myös sai. Monia asioita Kaapo on vertaillut: ”onko näin tehty Paavon aikaan?” Pieni mies on ollut myös liikutuksessa: joskus pienempänä hän on kyynel silmässä tullut kertomaan, että ”Paapo on kuollut”. Tässä juhlakentällä sijaitsevalla Paavon haudalla olemme muutaman kerran käyneet ihmettelemässä suurta, piikkistä kuusta. Siellä Kaapo on saanut kuulla, että Paavo itse oli toivonut haudalleen istutettavan piikkisen puun, koska hän oli ollut piikkinen mies.

Millaisen miehen Kaapo olisi mahtanut tuntea? Ainakin lahjakkaan, todennäköisesti omituisen ilmiön, varmasti karismaattisen kansantuntojen tuntijan. Paavo oli pietistisen liikkeen edustaja, joka vieroksui voimakkaasti ”lainkirjan” mukaista uskoa. Hänen mukaansa filosofinen viisaus uskon asioissa pilaa ristintien ja Raamatun. Paavon mukaan todellinen kristityn viisaus säilyy vain ”ristin koulussa”, murhehuoneessa, jossa Paavo tuntui itse ahkerasti aikaansa viettäneen. Meillä jokaisella on lapsen oikeus ikävöidä Jumalan armahtavaa katsetta. Ihmisen mieli on syntinen, minkä vuoksi tarvitsemme Kristuksen pelastuksen välikappaleeksi. Ihmisen vanha, lainalainen, syntinen mieli pestään uudella Kristuksen mielellä pois. Ihmisen muuttunut mieli on sama kuin Kristuksen mieli. Tällöin armon vilahdus murhehuoneeseen on mahdollinen. Jos ihminen joskus saa edes pienenkin armon vilahduksen, voi puhtain mielin hetkeksi yhtyä virren sanoihin: ”Näin toivoni ja voimani uudistat armollasi.” Armoa eli myötätuntoa ja hyväksyntää me kaikki kaipaamme. Paavo oli kuin moni meistä: uskossaan epävarma, tai ennemminkin varma siitä, ettei oma usko riitä pelastukseksi, synnintuntoinen ja armoa kaipaava.

Näillä tämän kesän juhlilla olemme herännäisyyden juurilla. Näitä samoja tantereita on herännäisjohtaja Paavo Ruotsalainen tallannut. Körttiläisyys on läsnä nilsiäläisessä ilmapiirissä, eikä vähiten Aholansaaren ansioista. Itse olen kasvanut körttiläisessä perheessä, minkä olen kunnolla tiedostanut vasta nuoruudessa. Minulle oli opiskeluaikana suorastaan yllätys, että kaikki eivät käykään seuroissa, mikä oli ihan tavallista täällä Nilsiässä. Rippikoulu viimeistään varmisti, että jokainen nilsiäläinen nuori oli käynyt vähintään kerran elämässään seuroissa.

Omat herännäisyyden juureni olen saanut kasvattaa itseni näköisiksi. Koen, että herännäisyys edustaa avarakatseista ajattelutapaa, jossa jokaisella on mahdollisuus olla juuri sellainen kuin on. Huolenpito toisista, tasaveroisuus ja armahtavaisuus ovat oleellinen osa herännäisyyttä. Koen myös olevani pitkän perinteen jatkaja: körttiläisyys on kulkenut suvussani pitkään. Perinteen jatkamista en koe velvollisuutena, vaan kunniana. Kotipaikallani Hiltulanmäellä on pidetty isoja perinneseuroja ilmeisesti jo sadan vuoden

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

ajan. Seurat ovat edelleenkin samalla paikalla, viikko ennen juhannusta. Lapsuudessa nuo seurat olivat mukavat, koska silloin kotiin tuli paljon lapsia. Meillä lapsilla riitti touhua, minkä taustana kuului turvallinen Siionin virsien veisuu. Omia juuria pohtiessa yhtenä oleellisena osana on nimenomaan Siionin virret. Veisuu on oleellinen körttiläistä identiteettiä rakentava elementti. Näitä asioita toivoisin omienkin lasteni löytävän, sillä koen, että herännäisyys on turvallinen kasvuympäristö.

Tietämättään pieni Kaapo on kasvattanut ihmettelyllään omia juuria herännäisyyteen. Hän on aloittanut nuorena oman tausta-ajattelunsa kartoittamisen. On ollut ihmeellistä seurata tätä ihmettelyä ja tarjota kokemuksia herännäisyyden äärellä. Kullakin meistä on omanlaiset juuret. Joillakin juuret ovat vasta idullaan, odottavat maahan tarttumista. Näillä juhllakin juurtuminen voi alkaa.

Tänään olen kiitollinen äitiydestä. Olen kiitollinen siitä, miten omat lapseni ovat saaneet minut taas pohtimaan juuriani ja uskoa Jumalaan. Arjen keskellä en osaa aina pysähtyä, mutta lapset osaavat. Arjesta joskus väsyneenäkin voin unohtaa, että Jumalan armoa riittää jokaiseen päivään ja jokaiseen kotiin. Mutta lapset eivät unohda!

Lapset näkevät jotain enemmän kuin aikuiset, jotenkin puhtaammin. Lapsi uskaltaa kysellä. Lapsi osaa kaivata. Lapsi uskaltaa luottaa Jumalan rakkauteen. Lapsen ja Jumalan välillä ei ole esteitä. Sitä, mikä estää meitä aikuisia näkemästä, myös synniksi kutsutaan. Pieni lapsi tietää sen, mitä aikuinen ei tiedä: taivas on aivan lähellä maata. Raamatussakin sanotaan, että lasten kaltaisten on taivasten valtakunta. Siionin virressä 113 on hyvä ohje meille jokaiselle: "Aivan yksinkertaiset, pienten lasten kaltaiset olkaamme nyt kaikki me, jotka Herraa etsimme."